

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

Sectio VI. Utrum lex revocans Privilegia, vel Indulgentias sortiatur suum effectum à die sufficientis promulgationis, ubi oportet juxta relatas sententias?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

SECTIO VI.

Utrum lex revocans privilegia, vel indulgentias sortiatur suum effectum statim, à die sufficientis promulgationis, ubi oportet, juxta relatas sententias?

277^r. **A** Liqui affirmant, quod quando lex directè fertur ad privilegiorum abrogationem, ab hora promulgationis actus contra legem non valent, etiam si propter ignorantiam sine culpa fiant; probant ex l. ult. C. de decurionibus lib. 10. ibi: *Omniibus anterioribus modis, quos non comprehendit sanctio, ex presenti die, antiquandis.* Insuper, quia cum revocatio solum pendeat à voluntate Principis, & sit quid extrinsecum respectu privilegiati, non est necessaria alia dilatio temporis, ut statim effectum habeat independentè à notitia privilegiati.

278. 2. At nobis dicendum est, non habere effectum revocandi, nisi post tempus necessarium, ut notitia perveniat, vel morali, & humano modo, possit pervenire ad notitiam omnium privilegiatorum, quod tempus erit taxandum juxta prudentis arbitrium, ut diximus supra de alijs legibus; sic P. Suar. lib. 8. de leg. cap. 40. num. 4. Bonac. de leg. disp. 1. quest. 3. punct. 8. §. 3. num. 20. Casto Palao Tom. 1. oper. mor. tract. 3. disp. 4. punct. 2. quest. 5. & alij, propter rationes supra assignatas, quæ quantum ad hoc, eodem modo probant in utroque casu:

279. 3. Addunt insuper, quod transacto tempore sufficiente à promulgatione

facta ubi oportet, ut notitia illius ad omnes possit humano, & communi modo pervenire, si aliquis, vel aliqui laborent ignorantia invincibili, quamvis excusentur à culpa, nihil validè efficiunt contra legem, quia leges communes attendunt ea, quæ pro communi sunt necessaria per se, non verò, quæ per accidens, & raro evenire possunt, sicut dictum est de obligatione, & revocatione aliarum legum.

4. Advertit tamen Suar. num. 5. & est communis doctrina; quod si post dictum tempus contingat, aliquem uti privilegio sic revocato, stante communi errore revocationis, & usus privilegij pertineat ad jurisdictionem, vel aliud simile munus publicum, tunc actus erit validus; non vi solum privilegij, sed adminiculo juris sustinentis, & suppletis jurisdictionem ad similes actus factos titulo colorato, ac tolerato, juxta l. Barbarius ff. de officio Prætoris, ut vitentur incommoda publica, quæ ex ignorantia possunt oriri, privata autem, & quæ per accidens sequuntur, non attendit jus.

5. Caterùm quamvis doctrina P. Suarez, Bonacinae, & Palajj adducta, in rigore juris sit vera, nihilominus quòd ad praxim attinet, addunt aliqui leges revocatorias privilegiorum non habere vim obligandi ignorantes invincibiliter, ac per consequens, nec reddere actus invalidos, antequam ad notitiam cujuslibet privilegiati perveniant, etiam transacto sufficiente tempore à die publicationis necessariæ, sive in qualibet Provincia, juxta secundam sententiam, sive solum Romæ juxta primam, etiam si hoc negetur in aliquibus legibus revoca-

vocatorijs, ut *supra* ostensum est, excepto casu l. *Barbarius*, sic tenent expressè Vazquez 1. 2. q. 45. disp. 1 § 6. num. 28. Valentia eadem 1. 2. disp. 7. q. 5. punct. 5. quest. 2. Sà, verb. Gratia, num. 1. Azor. lib. 5. Tom. 1. cap. 3. quest. 6. & cap. 22. q. 7. dicens esse cominunem opinionem Sebastian. Scaccia in *Annotat. ad Pannorm. ad cap. 1. de concess. præb. in 6. §. nec obstat, verb. Privilegiati littera K.* citans Jafonem, & alios, Sayrus in *Clav. Reg. lib. 5. cap. 5. num. 13.* Merol. *Tom. 3. de leg. disp. 6. cap. 7. diff. 1. num. 247.* & alij.

282. 6. Probat, tum quia videtur hoc rationi valde consonum. Nam cum privilegium sit privata lex, consonum videtur, ut unicuique innotescat revocatio, ne aliqua, cum damno proprio, & aliorum, fiant irrita, sine culpa privilegiati, & aliorum, Quare ex æquitate juris Doctores meritò in hoc sentu mentem Pontificum, & principum interpretantur, dum expressè in sua lege contrarium non disponunt. Tum etiam, quia cum privilegia sint favorabilia, & regulariter concessa ad causas pias, & salutem animarum, odia circa illa debent restringi, ut repetitum manet in hoc Tractatu; & idem dicunt de Indulgentijs concessis prædicti Authores, cum Navar. in *Comment. de Lubil. & indulg. notab. 28. num. 27.* & notab. 33. in principio, & medio, & sequitur Donat. *Tract. 16. de Oracul. quest. 6. num. 6.* eum etiam indulgentiæ latè saltem privilegia sint, ut suo loco probatum manet, & hæc sententia mihi valde probabilis est; imò, & probabiliorem judico.

283. 7. Ex quo benè inferunt Vazquez, Valentia, Sayrus, & Merola. Primò, va-

lidam esse confessionem, quam quis ex privilegio fecit Presbytero à se electo virtute privilegij, seu Bullæ, etiamsi tale privilegium revocatum esset, ipso tamen privilegiato ignaro invincibiliter de tali revocatione, *Secundò*, quando summus Pontifex per suam legem revocaret privilegium aliquibus Religiosis concessum, absolvendi à casibus ipsi Pontifici reservatis, validæ erunt absolutiones ab ipsis datæ, cum ignorantia invincibili talis revocationis, alias multa incommoda fideles paterentur sine culpa, quod minimè præsumendum est de mente Pontificum, nec de eorum pietate, & amore erga Fideles, quorum verus Pastor, & Pater est.

284. 8. Nota tamen, quod secus alij sentiunt in aliquibus legibus generalibus revocatorijs prohibentibus, ne aliquid fiat, quod ante fieri poterat, vel in aliqua lege jure, vel consuetudine legitime introducta, pro his enim cum privilegia non sint, sed leges communes, sufficit publicatio communis, & quod notitia possit ad omnes pervenire morali, & humano modo. Unde deducit Vazquez, num. 29. cum alijs, quod si post decretum Trident. *sess. 23. cap. 15. de reformat.* aliquis secularis eligeret Sacerdotem non approbatum ab Ordinario, ut consuetum antea erat; ejus confessio esset invalida, etiamsi tale decretum invincibiliter ignoraret, quia illud non erat privilegium, sed consuetudo introducta per modum legis, nam ante Concilium approbatio Ordinarij necessaria non erat, & ita consuetudo illa eligendi non approbati, habebatur pro lege permittente, Lex autem Con-

Tridentini disponens approbationem necessariam esse, & revocans consuetudinem illam, non indiget tanta publicatione, ut ad singulorum notitiam actu perveniat, sicut indiget privilegium, quod est quasi lex privata.

285. 9. Similiter, si per legem, aliqua excommunicatio reservetur Pontifici, invalidè absolvetur ab ea, qui ante reservationem poterat, etiam si invincibiliter ignoret reservationem, post tempus sufficiens à promulgatione; quia ibi nullum intervenit privilegium. Nota etiam hic obiter ex Azor *ubi supra*, quod si quis incidit in peccatum, cui annexa est excommunicatio reservata, si postea Pontifex ipse, vel alius, tolleret reservationem talis excommunicationis, nihil dicens de tempore futuro, vel præterito in revocatione, quod talis posset absolvi à quolibet confessore ab excommunicatione præterita reservata, quia ablatio reservationis, etiam retrahitur ad excommunicationem antea incursum, & sic manet sine reservatione, & tutà conscientia absolvitur.

286. 10. Consequenter inferitur, quod si quis hodie cum ignorantia invincibili decreti Trident. *sess. 24. cap. 1. de reformat. irritantis* matrimonia clandestina, contraheret matrimonium absque præsentia Parochi; matrimonium esset nullum, quia quod id posset fieri validè ante Tridentinum, non erat privilegium, sed jus commune. Ratio est, quia in his, & similibus non militat ratio privilegij, ut clarè pater, sed proportio rationis servatur, sicut enim ad revocationem privilegij, quod est lex privata, est necessaria notitia revocationis in sine

gulis privilegiatis, ita ad revocationem legis communis necessaria erit, & sufficiens communis notitia illius, ut *supra* declaratum manet; sic Merola, ex Vazquez, Sairo, & alijs.

SECTIO VII.

De revocatione privilegiorum ab homine, sive privatim facta.

1. **C**onveniunt ferè omnes, revocationem ab homine, sive privatam, non habere effectum antequam ad notitiam certam privilegiati perveniat; ita Azor *supr. quest. 6.* ubi nomen denuntiationis, pro notitia certa usurpat. Unde cum sola dubia notitia non impeditur privilegium; quia melior est conditio possidentis, neque cum sola probabili tenetur abstinere ab illo, ut docent Auctores relati *supra*, & per se pater. Ex dictis inferitur manifestè, quod si revocatio privilegij fiat per legem universalem, sive per privatam, non habet effectum in ignorantibus invincibiliter revocationem; etiam post sufficiens tempus, ut illam possent habere exceptis casibus assignatis *supra sect. 4. hujus disp. à num. 3.* quia inculpabiliter eam non habent; sic P. Merola cum Doctoribus adductis *sect. præcedenti* pro nostra sententia *eod. cap. 7. disp. 6. diff. 2.* ubi *num. 254.* rejicit sententiam Suarez, & Bonacinæ assignantium differentiam quantum ad hoc inter revocationem per legem universalem, & legem privatam, seu particularem, & constanter affirmat, quod si revocatio fiat per legem, sive fiat ab homine, nunquam habet